

22.

Lønningsudvalget

for

Jernbane-, Post-, Telegraf- og Toldtaterne.

Lønningsudvalget har dels gennem Rigsdagstidenden dels gennem Fagbladene og endelig gennem de Andragender, som ere indgaaede til selve vort Udvalg, kunnet slutte os saa noget nær til Indholdet af de Separatandragender, som ere indkomne til Rigsdagen fra Særforeninger, særlige Stillinger eller særlige Grupper indenfor Etaterne. Uden naturligvis at have Sikkerhed for, at hver Enkelthed i Separatkravene er netop, som vi antage, mene vi dog at kunne — og i Følelsen af vort Ansvar (som Etaternes samlede Repræsentation at maatte — udtale følgende angaaende disse Særandragender:

Som almindelig Bemærkning skal forudskikkes, at medens enkelte af Separatandragenderne maa siges at stille overdrevne Krav, er der andre, hvis Krav ere meget beskedne, og som man for saavidt godt kunde ønske imødekomne. Men man skal dog gøre opmærksom paa, at det overvejende Antal af disse sidste har foreligget allerede for vort Udvalg sammen med en Del andre, baade fra enkelte Stillinger og fra hele Foreninger, som man allerede indenfor vort Udvalg har maattet afvise af Hensyn til Ligestilletheden mellem Etaterne, idet Imødekommelse af disse Krav vilde medføre lignende og ligesaa velbegrundede Krav fra ensstillede indenfor samme Etat eller i de andre Etater. De allerfleste af de saaledes afviste have akkviesceret ved vort Udvalgs Afgørelse, og hvis vi nu give vor anbefaling til dem, som ere gaaede videre til Rigsdagen med deres Krav, vilde det være aabenbart uretfærdigt mod dem, som loyalt have bøjet sig for vort Udvalgs Afvisning.

Gaa vi derefter noget nærmere ind paa Særandragendernes finansielle Omfang, skulle vi henlede Opmærksomheden paa, at vort Udvalgs samtlige Ændringsforslag for alle Stillinger i alle 4 Etater, og saavel for vedvarende som for Overgangsbestemmelser, andrage ca. 450,000 Kr. Merudgift i Forhold til Regeringsforslaget, medens alene 6 Andragender, *kun* vedrørende Jernbaneanetaten, nemlig fra Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening, Konstruktører, Ranger- og Pakhusmestre, Ingeniørassistenter og Togpersonalets Forening, omfattende i alt 8 Stillinger, ville bevirke en Merudgift, alene i Lønninger, af 400,000 Kr., foruden at der kræves Forhøjelse af enkelte særlige Ydelser som Natpenge osv. Kompensation for disse Beløb er der selvfølgelig ikke Tale om at skaffe.

Med Hensyn til de enkelte Andragender skal bemærkes:

I. Vedrørende Jernbaneanetaten.

Hvad angaar de to Andragender fra Lokomotivpersonalet bemærkes, at ihvorvel Udvalget deler den almindelige Sympati for disse Stillinger og godt kunde unde dem nogen Forbedring i Forhold til Lovforslaget, drejer det sig her om saa store Beløb, at Kravet om den finansielle Rammes Overholdelse synes at gøre væsentlig Forbedring uopnaelig. Andragendet fra Lokomotivførerforeningen vil antagelig medføre en Merudgift af ca. 140,000 Kr., og Andragendet fra Dansk Lokomotivfører- og Lokomotivfyrbøderforening vil antagelig andrage 270,000 Kr.s Merudgift, dette sidste Andragende regne vi blandt de ganske overdrevne.

Andragendet fra Togpersonalets Forening maa siges at være i høj Grad uklart og vanskeligt at forstaa; for Togførernes Vedkommende kræves først Ligestilling med Lokomotivførerne (9de Lønningsklasse) og dernæst Ligestilling med de *ældste* Assister (13de Lønningsklasse). Selv om vi nu ville se bort fra, at der ogsaa foreligger Separatandragender fra forskellige Lokomotivførerforeninger, der, ifald de skulde imødekommes og den af Togpersonalet ønskede Ligestilling dog skulde opnaas, vilde koste for Togførernes Vedkommende 95,000 Kr., vilde Togførernes Anbringelse i 9de Lønningsklasse dog koste ca. 30,000 Kr.